

מסכת ברכות פרק ו' משנה ג'

ר"ע מברטנורה

נובלות. פירות שנפלו
מן האילן קודם שנתצטלו
כל לרכן: גובאי. חגבים
טהורים: מין קללה. נוצלות
וגובאי ע"י קללה הן צאים,
ואין הלכה כר"י:

ע על דבר שאין גדולו מן
הארץ אומר שהפל. על
החומץ ועל הנובלות ועל הגובאי
אומר שהפל (על החלב ועל
הגבינה ועל הביצים אומר שהפל). רבי יהודה אומר,
כל שהוא מין קללה אין מברכין עליו:

תפארת ישראל - יכין

שאין גדולו מן הארץ כגון בשר ודגים, ואפילו כמהין ופטריאות רק מאוירא קרבו, וכדומה: **החומץ** אם ראוי לשתייה: **הנובלות** פירות שנשרו מאילן קודם זמן: **הגובאי** חגבים ונ"ל דכל הך בבא פירושא דרישא נינהו, דלא תימא דוקא בשר ודגים שאין גדלים כלל מהארץ, לא מחשבו רק גדולי קרקע ולא גדולי ארץ כש"ס, אבל חומץ ונובלות הרי ודאי גדילין מהארץ, וגובאי נמי, הרי ע"י רבוי גדולי ארץ מתאספים טפי וגם פרין ורביץ ע"י רבוי הגדולין ביותר טפי משאר ברואים, להכי סד"א, דנמי מחשבו מה"ט כגדולי ארץ, קמ"ל, חומץ דאע"ג דהענבים והפירות גדלין מהארץ, עכ"פ לא עדיפי ממימי תותי' ורמונים וקירשען שחסט מימן, דלא מקרי משקה, רק היוצא מזיתים וענבים [שבת קמג]: וכיון דגם לא נטעי אינשי אדעתא דהכי, מברך עליהן שהכל, כ"ש הני שמאליהן נתקלקלו ולא עשאן כך בכונה, וגובאי נמי אע"ג שמתרבה טפי במקום שיש רבוי גדולין יותר משאר מינין אפילו הכי אינן צומחין מהארץ: **שהכל** בבבלי וירושלמי, וברי"ף ל"ג לכולה הך בבא, וכן מסתבר, דאל"כ איך מפסיק תנא בהך בבא בין בבא דחומץ וכו' לדברי ר"י דפליג עליה, ואי גרסינן לה, נ"ל דהיא נמי פירושא דרישא, מדסד"א דחלב וגבינה וביצים שעיקר התהוותם ע"י שתאכל הבע"ח הרבה עשבי ארץ יחשבו מה"ט גדולי ארץ, קמ"ל: **מין קללה** חומץ ונובלות וגובאי:

